

לחברי

מבוארם המבוארם רצה, ולא ברצויה אברוק בוויק, אני זועבר
זא מה לכתוב לחברים שלי, עס במחזקים, אני מתארת
זי ערס *Juan Quadrado, Juscelino* כבר שמעתי הרבה

איון זי חבש לחוסף.
ענה כבר חלפה מאי שיצאני את המעק, אוסף-סוף מתכוננים
לחזור הביתה הפנה הציאת עברה ענה, אולם העגעים
זה המעק אלה החברה גרעו כאלו אצחני כבר סו שנים
ברצויה.

אחרי שזו שנים של ישראל וקבוא קשה מאד להתבט
לחיוק העלמותיו האלו, אסף-על-פי ששמיז עברית פאת
ללא ברור בכלל, שמעיק אותה בכל פנה, ובלפינה יש
לני התנוע העזוב לפשוש יורקים ~~שמעתי~~ את ישראל
או מתרצים את ירבותם בכל מיני נחמקים מהרשיונים
זה המורקים ביותר, קשה להבין איך חברים צעירים מוכנים
לפניה את הקבוא את האלה, ולבא לחיות סחורים ברחוב
Jose Paulino, העלו הברזילאי. בואם שפועים אורנו שילום
בחיוק כזה נחמה, אתם באמת חוזרים לשקל "אאציבן"
לני מה אפשר לענות לשאיפה פקחית כזאת.

מה שמלא פה במיוחד, זה חנוכה הולדים שהא בועטאן הולדת
של החברה האשורה והקולקלת שלא יודעת לכן לפנות איתך
לדברך את ולבדק. הני-ספר היהודים מאב וקרוק, בלתי-מאוישנים
וללא תנאים, רוב היהודים מדגיבים לרובים את הניהם לבתי-ספר
לא יהודים, ובה נקרה הקשר החודש שקיין בין היהודים והיהודים.
הולדים שלנו סחרו עברו את המטהר ההושן, הסתעלו איתך
שוא. אורן מומה הבית-ספר יהודי דתי, הולך כל רחמן
בכפלה וההרב לפני כל ארוחה. הוא נוהג מתעבד

על הנושא והמיוחד על חבריו מהשן, עכשן בכתהאן הוא מברר
 פורטאפית טובה, אולם בבית משהריוס רק עברית. עמיתאמיתא
 עברית, אולם כמעט אין מבררת פורטאפית. היא גדלה ביהודה,
 ולא יודעת איך ולמה היא נקראת תימניה. הולכת אק לבית-הספר
 מין פשוטון מאד נחמד, אולם רחוק מלהיות מאורען טוב.
 אבבה עליה החשוב ביותר זה שצד מעט נעלה את
 כל זה, למען אבותינו, ואת אבתנואן בקרוב אשוק!

גליה.